

Odbor za državnu službu

Premještaj na radno mjesto niže složenosti poslova

- ODREDBOM ČLANKA 76. STAVKA 1. ZAKONA O DRŽAVnim SLUŽBENICIMA ODREĐENO JE DA DRŽAVNI SLUŽBENIK MOŽE PO POTREBI SLUŽBE BITI PRE-MJEŠTEN NA DRUGO RADNO MJESTO U ISTOM ILI DRUGOM DRŽAVNOM TIJELU, U ISTOM ILI DRUGOM MJESTU RADA, ALI SAMO NA RADNO MJESTO UNUTAR ISTE KATEGORIJE, ISTE ILI PRIBLIŽNE SLOŽENOSTI POSLOVA.
- KAKO ODREDBAMA ZAKONA O DRŽAVnim SLUŽBENICIMA KOJIMA SE UREĐUJE INSTITUT PREMJEŠTAJA NISU PREDVIĐENE POSEBNE ODREDBE VEZANE UZ IZVRŠENJE RJEŠENJA, PRIMJENJUJE SE ODREDBA ČLANKA 270. STAVKA 2. TOČKE 4. ZAKONA O OPĆEM UPRAVNOM POSTUPKU (NARODNE NOVINE, BROJ 53/91. I 103/96.) O IZVRŠNOSTI RJEŠENJA DONESENOG U PRVOM STUPNU PA SE PREMA TOME RJEŠENJE O PREMJEŠTAJU NA DRUGO RADNO MJESTO NE MOŽE IZVRŠITI U SLUČAJU KAD JE SLUŽBENIK IZJAVIO ŽALBU SVE DOK SE MU SE NE DOSTAVI RJEŠENJE KOJIM SE ŽALBA ODBACUJE ILI ODBIJA.

(Rješenje Odbora za državnu službu, klasa: UP/II-112-07/06-01/206, ur. broj: 566-01/2-06-4 od 18. svibnja 2006.)

Iz obrazloženja:

»... uvidom u pobijano rješenje utvrđuje se da je tijelo prvog stupnja navelo razloge koji su bili odlučni za premještaj i kojima se rukovodilo pri donošenju rješenja.

Medutim, odredbom članka 76. stavka 1. Zakona o državnim službenicima određeno je da državni službenik može po potrebi službe biti premješten na drugo radno mjesto u istom ili drugom državnom tijelu, u istom ili drugom mjestu rada, ali samo na radno mjesto unutar iste kategorije, iste ili približne složenosti poslova.

Kako do donošenja uredbe Vlade Republike Hrvatske kojom će se detaljno razraditi radna mjesta unutar svake kategorije predviđene odredbom članka 74. stavka 3. istog Zakona nije moguća doslovna primjena instituta premještaja državnih službenika kako je to gramatički navedeno, a izraz 'samo u istoj kategoriji, iste ili približno iste složenosti posla' iz navedenog članka treba tumačiti u smislu te odredbe u cijelosti, uzimajući u obzir Uredbu o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u državnoj službi (Narodne novine, br. 37/01, 38/01, 71/01, 89/01, 112/01, 7/02, 17/03, 197/03, 21/04, 25/04, 66/05 i 131/05) koja je na snazi temeljem odredbe članka 144. Zakona o državnim službenicima.

Prema Uredbi o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u državnoj službi radno mjesto načelnika odjela je jedno od radnih mjesta na kojima se upravlja pojedinim ustrojstvenim jedinicama i kao takvo svrstano je u položaje I. vrste (članak 2. stavak 1. točka a.), dok je radno mjesto višeg stručnog savjetnika radno mjesto I. vrste (članak 3. stavak 1. točka a.). Iako je točno da su predviđeni stručni uvjeti za raspored službenika na radno mjesto načelnika odjela i višeg stručnog savjetnika isti, ne radi se o istoj, pa čak niti o približnoj složenosti posla, jer položaji obuhvaćaju i upravljanje, što ujedno znači i veći stupanj odgovornosti, dakle i nužno veću složenost poslova.

Prema članku 76. stavku 2. Zakona o državnim službenicima, za premještaj službenika na radno mjesto niže složenosti poslova za koje ispunjava propisane uvjete, potreban je njegov pristanak koji, nedvojbeno, podnositeljica žalbe nije dala, niti ga je tijelo prvog stupnja zatražilo.

Nadalje, kako odredbama Zakona o državnim službenicima kojima se uređuje institut premještaja nisu predviđene posebne odredbe vezane uz izvršenje rješenja, primjenjuje se odredba članka 270. stavka 2. točke 4. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 53/91. i 103/96.) o izvršnosti rješenja donesenog u prvom stupnju pa se prema tome rješenje o premještaju na drugo radno mjesto ne može izvršiti u slučaju kad je službenik izjavio žalbu sve dok se mu se ne dostavi rješenje kojim se žalba odbacuje ili odbija.

Posljednje, vezano uz točku 3. izreke pobijanog rješenja, ovo tijelo načini da je tijelo prvog stupnja moglo donijeti novo rješenje po žalbi službenice samo na taj način ako bi usvojilo zahtjev po žalbi.

Slijedom iznesenog, žalba je osnovana, a tijelo prvog stupnja je umjesto odredbe članka 76. stavka 2. Zakona o državnim službenicima pogrešno primijenilo odredbu članka 76. stavka 1. istog Zakona, te je temeljem članka 243. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku odlučeno kao u izreci ovog rješenja.«

Prestanak državne službe po sili zakona »u drugim slučajevima utvrđenim zakonom«

- PRI PRESTANKU SLUŽBE PO SILI ZAKONA NEMA DISKRECIJSKOG PRAVA ODLUČIVANJA TIJELA KOJE DONOSI RJEŠENJE O PRESTANKU SLUŽBE TE DA BI SLUŽBENIKU DRŽAVNA SLUŽBA MOGLA PRESTATI, DRUGI SLUČAJEVI PRESTANKA, OSIM ONIH PROPISANIH ODREDBAMA ZAKONA O DRŽAVnim SLUŽBENICIMA, NUŽNO, IZRAVNO I NEDVOSMISLENO MORAJU BITI UTVRĐENI POSEBNIM PROPISIMA, I TO ISKLJUČIVO ZAKONIMA, UPRAVO KAO RAZLOZI ZA PRESTANAK SLUŽBE PO SILI ZAKONA.

(Rješenje Odbora za državnu službu, klasa: UP/II-112-07/06-01/384, urbroj: 566-01/2-06-4 od 13. rujna 2006.)

Iz obrazloženja:

»Odredbom članka 137. Zakona o državnim službenicima utvrđeni su razlozi prestanka državne službe po sili zakona te je točkom m) stavka 1. određeno da državna služba po sili zakona može prestati u drugim slučajevima utvrđenim zakonom.

Zakonom o izvršavanju kazne zatvora (Narodne novine, broj 190/03. – pročišćeni tekst) koji se primjenjuje kao poseban propis na državne službenike koji obavljaju poslove izvršavanja kazne zatvora nisu propisani drugi slučajevi prestanka državne službe osim u članku 31. stavku

11. toga Zakona, kada služba ovlaštenoj službenoj osobi koja odbije postupiti po rješenju o upućivanju na ocjenu sposobnosti za obavljanje poslova ovlaštene službene osobe prestaje s danom konačnosti rješenja o upućivanju, što u konkretnom predmetu nije slučaj.

Naime, odredbom članka 30. stavka 7. istog Zakona određeno je pravo ovlaštene službene osobe koja je odlukom nadležne zdravstvene komisije proglašena nesposobnom za obavljanje poslova ovlaštene službene osobe zbog oboljenja ili ozljede koja je nastupila u obavljanju službe ili povodom obavljanja službe, da zadržava plaću i druga prava iz službeničkog odnosa do donošenja pravomoćnog rješenja o pravu na mirovinu, a najduže tri godine od dana donošenja odluke o nesposobnosti. Iz navedene odredbe, kao niti konačnog i pravomoćnog rješenja istog tijela prvog stupnja klase: UP/I-112-07/03-06/22, ur. broj: 514-08-01/8-03/3 od 18. studenoga 2003. kojim je utvrđeno pravo na zadržavanje plaće i drugih prava iz službeničkih odnosa, ne proizlazi prestanak službe podnositelja žalbe po sili zakona nakon isteka roka od tri godine, niti se određuju druge posljedice ukoliko službenik ne postupi po točki II. tog rješenja, odnosno da putem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje utvrdi preostalu radnu sposobnost.

Prema mišljenju ovog tijela pri prestanku službe po sili zakona nema diskrecijskog prava odlučivanja tijela koje donosi rješenje o prestanku službe te da bi službeniku državna služba mogla prestati, drugi slučajevi prestanka, osim onih propisanih odredbama Zakona o državnim službenicima, nužno, izravno i nedvosmisleno moraju biti utvrđeni posebnim propisima, i to isključivo zakonima, upravo kao razlozi za prestanak službe po sili zakona.«

Žalba kandidata prijavljenog na javni natječaj koji ne ispunjava formalne uvjete

- KANDIDATE PRIJAVLJENE NA NATJEČAJ KOJI NE ISPUNJAVAJU FORMALNE UVJETE OBAVIESTIT ĆE SE PISANIM PUTEM O NEISPUNJAVANJU UVJETA, PRIČEMU OBAVIEST NIJE UPRAVNI AKT.
- RJEŠENJE O PRIJMU U DRŽAVNU SLUŽBU U POSTUPKU PROVEDBE JAVNOG NATJEČAJA DOSTAVLJA SE KANDIDATIMA S LISTE IZ ČLANKA 4. STAVKA 1.

UREDJE, ODNOŠNO KANDIDATIMA S LISTE KANDIDATA PRIJAVLJENIH NA JAVNI NATJEČAJ KOJI ISPUJAVA FORMALNE UVJETE PROPISANE JAVnim NATJEČAJEM UTVRDENE OD STRANE KOMISIJE ZA PROVEDBU JAVNOG NATJEČAJA.

- KANDIDAT KOJI NIJE ZADOVOLJAN RJEŠENJEM IZ ČLANKA 20. UREDJE IMA PRAVO PODNIJETI ŽALBU ODBORU ZA DRŽAVNU SLUŽBU U ROKU OD 15 DANA OD DANA PRIMITKA RJEŠENJA.

(Rješenje Odbora za državnu službu, klasa: UP/II-112-07/06-01/641, urb. broj: 566-01/2-06-3 od 3. listopada 2006.)

Iz obrazloženja:

»Rješenjem Županijskog državnog odvjetništva u Z., klasa: P-48/06 od 1. rujna 2006. godine, S. R., SSS, maturant gimnazije, primljena je u državnu službu na neodređeno vrijeme uz probni rad od šest mjeseci na radno mjesto administrativni referent-upisničar u pisarnicu Kaznennog odjela.

Protiv navedenog rješenja pod gornjim brojem K. I. iz D. podnijela je žalbu u kojoj u bitnom navodi da ima sve predispozicije i kvalitete za obavljanje posla kao i izabrana kandidatkinja te posebno veliku želju za učenjem koju ne može u potpunosti ispuniti zbog financijske situacije. Moli da joj se obrazloži koje formalne uvjete ne ispunjava zbog čega nije dobila priliku na testiranje radi provjere stručnih sposobnosti.

Žalba je izjavljena od neovlaštene osobe.

Prema odredbi članka 20. Uredbe o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi (Narodne novine, broj 8/06 – u daljnjem tekstu: Uredba) rješenje o prijmu u državnu službu u postupku provedbe javnog natječaja dostavlja se kandidatima s liste iz članka 4. stavka 1. Uredbe, odnosno kandidatima s liste kandidata prijavljenih na javni natječaj koji ispunjavaju formalne uvjete propisane javnim natječajem utvrđene od strane komisije za provedbu javnog natječaja. Odredbom članka 22. Uredbe propisano je da kandidat koji nije zadovoljan rješenjem iz članka 20. Uredbe ima pravo podnijeti žalbu Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana primitka rješenja, a odredbom članka 8. Uredbe da će se kandidate prijavljene na

natječaj koji ne ispunjavaju formalne uvjete obavijestiti pisanim putem o neispunjavanju uvjeta, pri čemu obavijest nije upravni akt.

Iz spisa predmeta proizlazi da podnositeljica žalbe ima samo 3 mjeseca i 2 dana radnog staža te da je jedan od traženih uvjeta u javnom natječaju kojima kandidati moraju udovoljavati za prijam u državnu službu i raspored na radno mjesto administrativni referent-upisničar, objavljenom u Narodnim novinama, broj 72 od 30. lipnja 2006., radni staž od najmanje 1 godine, pa je tijelo prvog stupnja pravilno postupilo kad je podnositeljicu žalbe dopisom od 2006. godine obavijestilo da ne ispunjava formalne uvjete natječaja.

Budući da je rješenje o prijmu S. R. u državnu službu dostavljeno podnositeljici žalbe suprotno navedenim odredbama Uredbe, a obavijest o neispunjavanju uvjeta nije upravni akt, podnositeljica ne može protiv pobijanog rješenja izjaviti žalbu te je valjalo, temeljem odredbe članka 239. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 53/91. i 103/96.), riješiti kao u izreci.«

Korištenje godišnjeg odmora nakon prestanka državne službe

- DRŽAVNI SLUŽBENIK NAKON DANA KONAČNOSTI RJEŠENJA O PRESTANKU SLUŽBE IZ RAZLOGA ŠTO NIJE ZADOVOLJIO NA PROBNOM RADU NEMA PRAVO NA KORIŠTENJE GODIŠNJEG ODMORA BEZ OBZIRA NA RAZLOGE ZBOG KOJIH NIJE RANIJE ISKORISTIO GODIŠNJI ODMOR, JER JE TO PRAVO KOJE MOŽE ISKORISTITI SAMO DOK JE U RADNOM ODNOŠU KOD POSLODAVCA, ODNOSNO U SLUŽBI U TOM DRŽAVNOM TIJELU.

(Rješenje Odbora za državnu službu, klasa: UP/II-112-07/06-01/641, ur. broj: 566-01/2-06-3 od 3. listopada 2006.)

Iz obrazloženja:

»Uvidom u spise predmeta utvrđeno je da je podnositelj žalbe stupio u državnu službu u Upravni sud Republike Hrvatske s danom 1. rujna 2005. godine, uz obvezni probni rad od tri mjeseca sukladno tada va-

žećem Zakonu o državnim službenicima i namještenicima (Narodne novine, broj 27/01), da mu je državna služba prestala danom konačnosti rješenja o prestanku državne službe jer nije zadovoljio na probnom radu, odnosno s danom 12. siječnja 2006. godine, te da je zahtjev za korištenje godišnjeg odmora podnio 19. siječnja 2006. godine, dakle nakon prestanka državne službe.

Odredbom članka 117. Zakona o državnim službenicima i namještenicima propisano je da se državnom službeniku otkazuje državna služba ako nije zadovoljio na probnom radu, a služba mu prestaje danom konačnosti rješenja o prestanku službe otkazom.

Stoga državni službenik nakon dana konačnosti rješenja o prestanku službe iz razloga što nije zadovoljio na probnom radu nema pravo na korištenje godišnjeg odmora bez obzira na razloge zbog kojih nije ranije iskoristio godišnji odmor, jer je to pravo koje može iskoristiti samo dok je u radnom odnosu kod poslodavca, odnosno u službi u tom državnom tijelu. Kako je podnositelju žalbe služba prestala danom konačnosti rješenja o prestanku službe, ne postoji mogućnost produženja državne službe radi korištenja godišnjeg odmora.

Za utvrđivanje prava službenika na naknadu štete zbog neiskorištenog godišnjeg odmora potrebno je da je odgovornost za nemogućnost korištenja na strani tijela prvog stupnja, no o takvom se zahtjevu budući da se radi o isplati novčanih potraživanja ni ne odlučuje u upravnom postupku.«

Prijedlog kandidata za prijam u državnu službu po raspisanom javnom natječaju

- S OBZIROM NA JEDNAK BROJ BODOVA OSTVAREN U NATJEČAJNOM POSTUPKU, A POSEBNO IMAJUĆI U VIDU SVRHU PROVOĐENJA TESTIRANJA U SMISLU ODREDBE ČLANKA 45. STAVKA 4. ZAKONA O DRŽAVnim SLUŽBENICIMA I NA JEDNAKOST PRI ZAPOŠLJAVANJU SUKLADNO ODREDBI ČLANKA 54. STAVKA 2. USTAVA REPUBLIKE HRVATSKE (NARODNE NOVINE, BROJ 124/00 – PROČIŠĆENI TEKST, 28/01), KOMISIJA ZA PROVEDBU NATJEČAJA BILA JE DUŽNA OBRAZOŽITI ZAŠTO JE JEDNOG OD KANDIDATA S ISTIM

BROJEM BODOVA PREDLOŽILA NA LISTI ZA PRIJAM,
A DRUGOG NE, ODNOŠNO NA KOJI NAČIN SE OD-
LUČILA UPRAVO ZA PREDLOŽENOG.

(Rješenje Odbora za državnu službu, klasa: UP/II-112-07/06-
01/605, ur. broj: 566-01/2-06-3 od 27. listopada 2006.)

Iz obrazloženja:

»Protiv navedenog rješenja pod gornjim brojem u dijelu kojim se odlučuje o prijmu kandidata u policijske postaje za koje se natjecao, D. P. iz V. pravodobno je podnio žalbu u kojoj navodi da je postigao rezultate i pokazao ukupno znanje i vještine na način da više nego samo ispunjava sve propisane kriterije natječaja zbog čega smatra da ne postoje zapreke za njegov prijam na radno mjesto za koje se natjecao.

Žalba je djelomično osnovana.

Odredbom članka 45. stavka 4. Zakona o državnim službenicima propisano je da se izbor kandidata kojima će se popuniti slobodna radna mjesta obavlja na temelju njihovih stručnih sposobnosti, vještina, stečenog radnog iskustva u struci, rezultata ostvarenih u njihovom dosadašnjem radu i rezultata pokazanih na testiranju, te odredbom članka 51. stavka 2. istog Zakona da se izbor kandidata s liste kandidata prijavljenih na natječaj koji ispunjavaju formalne uvjete propisane natječajem obavlja na temelju pokazanih rezultata na testiranju.

Način provedbe javnog natječaja, uključujući imenovanje Komisije za provedbu natječaja, sadržaj testiranja, provjeru posebnih znanja, obavljanje razgovora i bodovanje svakog dijela provjere znanja i intervjuja pobliže su uredeni odredbama članaka 7.–16. Uredbe o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi (Narodne novine, broj 8/06. – u dalnjem tekstu: Uredba).

Uvidom u spise predmeta dostavljene ovom tijelu, utvrđeno je da su svi naprijed navedeni kandidati predloženi od strane Komisije za provedbu natječaja za prijam u državnu službu u Ministarstvo unutarnjih poslova u svojstvu vježbenika. Isti ispunjavaju sve formalne uvjete javnog natječaja objavljenog u Narodnim novinama broj 42 od 18. travnja 2006. Uz prijedlog kandidata za prijam dostavljena je i rang-lista s ostvarenim rezultatima na testiranju koje se sastojalo od pisane provjere znanja i intervjuja. Iz liste, kao i dostavljenih pisanih testova, proizlazi da su primljeni kandidati ostvarili najbolji rezultat, i to u Policijskoj

upravi karlovačkoj R. B. 14, P. A. 13, Lj. K. 13 i B. G. 11 bodova; u Policijskoj upravi splitsko-dalmatinskoj A. Ž. 13, A. B. 13, K. P. 12 i I. S. 11 bodova; u Policijskoj upravi šibensko-kninskoj Š. P. 19, T. M. 14 i J. B. 14 bodova; u Policijskoj upravi zadarskoj: Z. B. 16, T. S. 12 i D. S. 12 bodova; u Policijskoj upravi zagrebačkoj: M. T. 14, M. B. 13, N. G. 13, A. Đ. 13, I. P. 12, T. M. 12, J. Z. 12 i S. P. 11 bodova, te u Policijskoj upravi ličko-senjskoj: T. L. i A. P. 11 bodova dok je predloženi kandidat P. M. ostvario ukupno 10 bodova kao i podnositelj žalbe.

Budući da Komisija za provedbu javnog natječaja podnositelja žalbe nije predložila čelniku tijela na listi za prijam u državnu službu, sukladno odredbi članka 16. Uredbe, čelnik tijela nije niti mogao razmatrati i odlučiti o njegovom prijmu. No, s obzirom na jednak broj bodova otvaren u natječajnom postupku, a posebno imajući u vidu svrhu provođenja testiranja u smislu odredbe članka 45. stavka 4. Zakona o državnim službenicima i na jednakost pri zapošljavanju sukladno odredbi članka 54. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 124/00 – pročišćeni tekst, 28/01), Komisija za provedbu natječaja bila je dužna obrazložiti zašto je jednog od kandidata s istim brojem bodova predložila na listi za prijam, a drugog ne, odnosno na koji način se odlučila upravo za predloženog. Naime iz spisa predmeta proizlazi da je podnositelj žalbe ostvario na pisanom dijelu i intervjuu po 5 bodova, za razliku od predloženog i zatim izabranog P. M. koji ima 1 bod na pisanom dijelu, a na intervjuu 9 bodova. Kako su pojedina područja provjere i razgovora prema Uredbi potpuno izjednačena u vrednovanju, iz zapisnika o radu Komisije za provedbu natječaja niti iz drugih spisa predmeta nisu vidljivi razlozi kojima se rukovodila u okviru svoje diskreocijske ocjene, odnosno razlozi koji su doveli do donošenja takvog prijedloga.

S obzirom na navedeno u prvostupanjskom postupku koji prethodi donošenju pobijanog rješenja nije utvrđeno potpuno činjenično stanje, čime je tijelo prvog stupnja počinilo povredu iz članka 7. i 209. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 53/91 i 103/96), pa je slijedom iznesenog, valjalo u skladu s odredbom članka 242. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku pobijano rješenje poništiti u dijelu koji se odnosi na prijam P. M. i predmet vratiti tijelu prvog stupnja na ponovno odlučivanje. U ponovnom postupku potrebno je utvrditi potpuno i točno činjenično stanje, osobito o ispunjavanju svih uvjeta potrebnih za odabir i prijam kandidata u državnu službu u

svojstvu vježbenika za koje se natječaj raspisuje, uključujući pokazane rezultate, te u potpunosti primijeniti odredbe zakonskog i podzakonskog propisa za provedbu javnog natječaja imajući u vidu njihovu svrhu i smisao.«

*Priredila Sanda Pipunić**